

bedre at kunne undersøge Omegnen, om der muligens fra Fjeldene paa begge Sider af Bræen skulde findes Nedgange paa Isen. Tegning IV. og Fotografiet 5 vise denne Isbræ med Somfrulandet i Baggrunden, set fra Teltpladsen. Her opholdt vi os i 6 Dage, indtil vi paa Grund af 2 Dages vedholdende Regnveir maatte ty tilbage til Vaaden og det større Telt. Isbræens Brede er i Nærheden af Enden ca. 630 m., og Bevægelsen, som man kunde vente meget ringe. Paa Nord siden blev der maalt en Basis, og det fandtes, at i 76 Timer var et Punkt paa Isen i en Afstand af ca. 240 m. fra Landet rykket 0 m, 67 frem og et andet Punkt i en Afstand af ca. 147 m. var i samme Tid rykket 0 m, 33 frem, hvilket i 24 Timer giver henholdsvis 0 m, 21 og 0 m, 10. Desuagtet var dog Isen stærkt kløftet, og det lykkedes kun med ikke ringe Besvær for mig og en Grønlander at gaae tværs over Bræen, endsskjønt vi kun havde en ringe Bagage at bære paa. For muligens at finde en Nedgang paa Isen ved Begyndelsen af Bræen gjorde vi et Par Fodture langs dens Nordside; men Veien her var selv for en ringe Bagage temmelig besværlig, da den gik over flere høje Fjeldrygge, der vare adskilte ved Dale, flere Hundrede Fod dybe, og vi endte i en Afstand af ca. $\frac{5}{4}$ Mil fra vort Udgangspunkt paa en Fjeldryg, der havde en Høide af 1,173 m. (3,736 Fod), og hvorfra vi havde en vid Udsigt over Isen til Somfrulandet og til de mere og mindre snedækkede Fjeldtoppe, der herfra strække sig mod Ost, saa langt Diet kunde se, ud over den her som overalt ind i Landet sig svagt høimende Indlandsis. Fra dette Punkt, det næsthøieste i en vid Omkreds, gik Fjeldene meget steilt ned mod Isen, og uagtet den store Høide, Punktet laa henved 600 m. over Isen, saas det dog tydelig, at denne var stærkt kløftet, vel sagtens hidrørende fra, at den bliver sammentrængt ved at skulle passere mellem Somfrulandet og Yderlandet. Destoværrer spærrede en kun nogle Hundrede Fod høiere Fjeldtop, som laa henved 1 Mil nordligere og var adskilt fra det Fjeld, vi stod paa, ved meget dybe Dale, os Udsigten mod Nord, saa at vi ikke kunde se, om Somfrulandet var helt adskilt fra Yderlandet, eller om det muligens stod i Forbindelse med dette ved en Række Fjeldtoppe.

Da jeg af Kortene maatte antage, at der fra Bunden af Fjorden ved Kingua var nærmere til Isen fra Kysten, og da det ligeledes var at vente, at Isen her midt imellem Bræerne, der gaae ud i Sermilik og Tunugdliarfik vilde være mindre kløftet, brøbe vi op fra Kingut og roede til Kingua. Her viste Terrainforholdene sig at være endnu vanskelige. Dalen her, hvor igjennem der løber en ualmindelig bred og strid Elv, begrænses af henved 1,000 m. høje steile Fjelde, der mere og mindre snedækkede høine sig, gjennemflaarene af dybere Dale til ca. 1,500 m. henimod Isen. Da jeg indsaa, at det herfra, i det Mindste med de Kræfter, jeg raadede over, vilde være umuligt at føre nogen Bagage over disse Fjelde ind til Isen, besluttede jeg paa Tilbageveien ud af Fjorden endnu en Gang, at forsøge at trænge ind til Isen fra Kingut, men denne Gang paa Syd siden af Bræen. Dalen her ved Kingua er bevøget med frodigt Græs og høit Krat, hvori nogle af Grønlands høieste og tykkeste Træer findes. Ved at bestige Fjeldene her, kom vi saaledes til 5—6 Alen høit Krat, hvori Stammerne vare saa tykke og saa indfildrede i hinanden, at vi ikke, som ellers i Grønland, kunde arbejde os frem imellem dem, men maatte et Stykke Vel kraule over og igjennem Trætoppene. At de gamle Nordboere har benyttet Græsgangene her, vise et Par store Stenindhegninger med et lille firkantet Rum ved Siden, saaledes som Tegning V. viser, og som neppe kunne tydes anderledes end som Kreaturfolde med tilhørende Vægterbolig.

Fra Kingua gik vi langs Kysten til Nordlortok og Umiausat, hvor vi undersøgte en Del af de mange gamle nordiske Ruiner, der der findes, og af hvilke Kornerup har tegnet en Del paa Pladen VI—IX. Ved Kagsiarfik træffer man paa den røde Sandsten. Det er en rød Quarzit Sandsten, der i Reglen er finfornet; men undertiden findes dog hele Konglomeratlag, hvori Stenene, der bestaa af Quarzit og Gneis naae en Størrelse af een til to knyttede Næver. Ligesaa lidt her som andetsteds lykkedes det at finde Forsteninger i dem. Paa Lagenes Afsondringsflader findes hyppig smukke Vølgeslagslinier og „ophiomorph“ lignende Figurer. Den er gjennemflaaren af mægtige Porfyrgange, der paa dette Sted væsenlig stryge i S. B.—N. O. Her ligesom ved Altiarusef lige over for paa den anden Side af Fjorden, ved Mulatut og ved Igaliko gaar denne Porfyr over i Lag- og stollignende Masser, men ubræget Lavastraktur. Disse Massers Forhold til Porfyrgangene og til de eiendommelige Luflag, der fuldstændig danne Overgange fra Porfyr og til Sandsten, har efter Beskrivelsen en saa fuldstændig Lighed med Lydsfernes Hødliggende, at Pingels Formodning, at den herværende Sandsten med Porfyrgange skulde høre til denne, den nederste Afdeling af den permiske Formation, vistnok er fuldt berettiget. Tegning X. og Fotografiet 6 vise Partier af den røde Sandsten her ved Kagsiarfik, gjennemflaaren af Porfyrgange. Tværs over Dalen gaar en gammel havet Havstof, der er 39 m. høi (Fotografiet 7), og hvorpaa der ligger et Par gamle nordiske Ruiner. Herfra gjorde jeg med to af Grønlanderne en to Dages Ekspedition til Sermilik, dels for